

A STRATÉGIAI GONDOLKODÁSMÓD! Városokban gondolkodni

Amikor Józsué kiküldte tizenkét vezető emberét, hogy kémeljék ki Kánaán földjét a honfoglalás előtt, akkor tíz vezetőnek egy teljesen rossz szemlélete és gondolkodásmódja volt, és csak kettőnek volt helyes. És mivel a nép azokra hallgatott, akik többségben voltak, és nem azokra, akik Isten igazságát közvetítették, egy generációnak kellett kihálnia ahhoz, hogy Isten népe az Ígéret Földjét birtokba tudja venni. Ennyire meghatározó az Isten szerinti gondolkodásmód és identitás (erről lesz egy külön tanítás a bibliaiskolában), és ez nem csak a régi időkre, hanem a mi korunkra is igaz. Ha nem hangolódunk rá Isten adására, akárhányan is hagyják azt figyelmen kívül, hanem megyünk a magunk elgondolásai szerint, nem leszünk sikeres és hatékony eszközök Isten kezében, és előbb-utóbb kiselejtez bennünket, és majd kövekből fog fiakat támasztani magának, akikkel eléri a céljait. Én azonban ezt nem szeretném megvárni, mert hiszek abban, hogy ha Isten beszédét komolyan vesszük, és elkezdünk radikális engedelmisségben járni, akkor hihetetlen mennyi erőforrást tudunk felszabadítani ebben a világban, és megláthatjuk azt, ahogyan Isten velünk együtt munkálkodik, és életet, városokat és nemzeteket formál át.

A helyes szemlélet és gondolkodásmód nagyon lényeges az élet minden területén. Az ezzel foglalkozó tudósok megállapították, hogy az emberek a döntéseik 80-90%-át az előre rögzült gondolkodási minták és sémák alapján hozzák meg, és mindössze 10-20%-ban döntenek minden körülmény, érv és ellenérv átfogó mérlegelése után. Ez nem feltétlenül rossz, hiszen nagyon lelassítaná és megnehezítené az élet működését az, ha minden egyes döntésünk mögött órákig vagy napokig tartó elemzési és értékelési folyamat állna. A gondolkodási sémák segítik az életünket és a helyes döntéseinket – ha ezek helyes, működő és biblikus gondolkodási sémák. Éppen ezért nagyon lényegesek a mély, biblikus, gyakorlati és célorientált tanítások, amelyeknek a szerepe éppen a helyes gondolkodási sémák kialakítása. Ezek azok az identitást és szemléletet kialakító alapok, amelyekből aztán az adott konkrét döntések és tettek megszületnek. Ha ezek az alapok tehát biblikusak, akkor a döntéseink 80-90%-a is biblikus lesz.

A mostani tanítás is egy olyan alapvető igazságot akar bevésni a szemléletünkbe, amely nagyon lényeges ahhoz, hogy bibliai alapokon működő gyülekezeteket és missziós munkákat tudjunk felépíteni. Ez a tanítás az Isten gondolkodásába ad bepillantást, és megadja a mi gyülekezetépítő és evangélizációs munkánk távlatait. Arról a stratégiai gondolkodásmódról lesz most szó, amely megtanít bennünket emberi közösségekben, VÁROSOKBAN gondolkodni. Az alapige ehhez a **2Királyok 2,19-22** lesz:

Egyszer a városbeliek ezt mondták Elizeusnak: Uram, magad is látod, hogy ez a város jó lakóhely, de a vize rossz, és a földje terméketlen. Erre ő így felelt: Hozzatok ide egy új tálat, és tegyetek bele sót! Oda is vitték neki. Ő pedig kiment a víz forrásához, sót dobott bele, és ezt mondta: Így szól az ÚR: Meggyógyítom ezt a vizet, nem okoz többé halált és terméketlenséget. És a víz meggyógyult, így van ez még ma is, Elizeus szava szerint, amelyet kimondott.

Nagyon sok olyan város, vagyis társadalmi sejt és emberi közösség van ma is, amelynek ugyanez a két alapvető problémája van, mint ami Jerikónak is volt: jó lakóhely ugyan, de rossz a vize, vagyis baj van a forrásával, és ezért terméketlen a földje. Vagyis a két alapvető probléma a legtöbb város életében a ROSSZ FORRÁS és az ebből fakadó TERMÉKETLENSÉG ÉS GYÜMÖLCSTELENSÉG. Ez egy általános alapelv a Bibliában, amely az egyes ember életében, a gyülekezet életében és egy város életében is ugyanúgy működik: ha baj van a forrással, akkor abból mindig terméketlenség és gyümölcstelenség fakad. Éppen ezért mindig a forrásokat kell meggyógyítani! És itt szellemi forrásokról van szó, mert amit Elizeus csinál, az egy próféta kép az újszövetségi emberek számára, akiknek nem test és vér ellen, nem fizikai problémák,

materiális problémák ellen kell harcolniuk, hanem mindig a mögöttük álló szellemi erőket és hatalmakat kell legyőzniük ahhoz, hogy a látható világban is változásokat tudjanak generálni. És így van ez a városok forrásaival is!

Minden városnak vannak szellemi forrásai. Ezeket főleg a bibliai időkben nagyon sokszor kifejezték a városok nevei, amelyeket mindig tudatosan adtak (személyeknek és földrajzi helyeknek egyaránt). Az **1Mózes 36,32-ben** olvasunk például egy edomita városról, ahol Bela, Beór fia uralkodott, és a városának a neve Dinhabá volt. Ez a héber szó azt jelenti: rablóbarlang, a fosztogatás helye. A **39.versben** Hadar király városának a neve Páú volt, ami azt jelenti: sírás, nyögés, jajveszékélés. De ha elkezdjük a bibliai történetekben szereplő fontosabb városok háttérét kikutatni a nevükkel kapcsolatosan, akkor szinte vég nélkül lehetne sorolni a példákat. **Beérseba** jelentése „az eskü vagy a szövetség kútja”. És mi történt itt? Ábrahám itt kötött szövetséget Istennel, innen bocsátotta útjára Hágárt és Izmáelt, ide tért vissza Izsák feláldozási kísérlete után Isten megerősített szövetségével, Jákób is itt kapott megerősítést Isten szövetségéről, sőt, olyan erősen kötődött az eskü ehhez a városhoz, hogy Ámós prófétának évszázadokkal később már tiltania kellett azt a szokást, hogy a beérsebai útra esküdöztek, amikor ígértek valakinek valamit. Vagy nézzük **Betsaida** városát, amely nevének jelentése: „a halfogás vagy a jóllakás háza”. Ez a város eredetileg egy halászfalu volt, abból nőtt ki, innen a város nevének egyik jelentéssíkja. Amikor azonban Jézus ott járt, és sok csodát is tett, nem tértek meg az itt élő emberek. A pontos oka nincs leírva, de talán éppen azért, mert nem voltak éhesek és szomjasak, hanem jóllakottak, elteltek voltak, akiknek nem volt szükségük a megváltó Jézusra. **Megiddó** neve: „hadseregek tábora és csaták helye”. Megiddó lakosai sok háborút láttak, mert stratégiai helyen épült város volt: harcolt érte Egyiptom, a filiszteusok, a zsidók, a babiloniak, Nagy Sándor, és a Jelenések könyve szerint az utolsó nagy háborúnak is ez a város lesz a tanúja.

Még egy dolgot meg kell említenem a városnevekkel kapcsolatban, amire szintén elég sok bibliai példát találunk: amikor Isten vagy Isten emberei valamilyen nagyobb jelentőségű dolgot elvégeznek egy városban, akkor gyakran megváltozik az egész város szellemi légköre is, amit a város nevének a megváltozása is kifejez. Nézzünk erre is egy-két példát:

1Mózes 28,19

Azután elnevezte Jákób azt a helyet Bételnek, azelőtt Lúz volt annak a városnak a neve.

Lúz azt jelenti: „elfordítani, kanyar, süllyedés”. Amikor azonban Jákóbnak ott lesz egy isteni meglátogatása, megváltoztatja a város nevét Bételé, ami azt jelenti: „Isten háza”.

2Királyok 14,7

Jóás király levért a Sós-völgyben tízezer edómi embert, Szelát pedig bevette ostrommal, és elnevezte azt Jokteélnak. Ez még ma is így van.

Szela azt jelenti: „gyenge”. Ez volt a város neve eredetileg, és el is esett, amikor Jóás király megostromolta, tehát a város neve előrevetítette a sorsát. Azonban Jóás királynak nem egy gyenge város kellett, hanem egy olyan, amit azután nem lehet többé bevenni, ezért átkeresztelte a város nevét Jokteélnak, amely azt jelenti: „Isten erőssége és bástyája”.

A városnevek tehát sokszor utaltak a város forrásaira és az abból fakadó sorsára. Vannak azonban olyan városok is, amelyeknek nem a nevében kell keresni a szellemi gyökereket, hanem a város története, a benne élő emberek gondolkodásmódja, életfelfogása, lelki-szellemi állapota leleplezi le a város szellemi forrását. Ha még maradunk a bibliai példánál, akkor elég ha gondolunk **Korintus** városára, amelynek szellemi gyökere a paráznaság és a vallási pluralizmus volt, **Efézus** Dianüszosz, a bor görög istenségének a székhelye volt, és az efézusi levélből is kiderül, hogy a város lakóira kifejezetten jellemző volt az alkoholizmus. És ugyanígy ha körbenézünk hazánkban, sokszor a város levegőjébe beleszagolva már fel lehet ismerni a város szellemi gyökereit. Aztán ha komolyabban elkezdünk kutatni, ha statisztikákat csinálunk, ha elbeszélgetünk a városban lakó emberekkel, akkor hamar megállapíthatjuk, hogy például Gödöllő, Vác vagy Zala megye egésze mennyire át van itatva a vallásossággal, Miskolc és a borsodi régió az

ateizmus és a nihilizmus szellemével, nem beszélve a drogról vagy az alkoholizmusról. Dunaújváros például az öngyilkossági statisztikákat vezeti, és vannak városok, amelyekben a paráznaság, másutt a mammon, a pénzimádat mérgezi a város szellemi forrását. Ez nem azt jelenti, hogy minden ott lakó ember automatikusan ebben a bűnben él, de azt jelzi, hogy ezek általános, és kifejezetten gyakori problémák és bűnök egy-egy város életében. Sőt, a várost uraló szellemi problémák általában kihatnak a városban élő gyülekezetek életére is, és ott is ugyanazokkal a gyökerekkel lehet találkozni, amely a várost uralja. Nézzünk erre is bibliai példákat. A korintusi gyülekezetre már utaltam az előbb, és aki ismeri a két korintusi levelet, az tudja, hogy a város szellemi pluralizmusa hogyan jelentkezett a korintusi gyülekezetben megjelenő pártoskodásban, a léha életmód a gyülekezet nőtagjainak külsőségeiben, a pogány misztériumvallásokra jellemző extatikus jelenségek a nyelveken szólással való visszaélésekben, és lehetne sorolni. De szeretnék néhány nagyon világos konkrét példát is mutatni a Jelenések hét leveléből a városok szellemi forrásai és a gyülekezetek élete közötti összefüggésekre. Azért nagyon jók erre ezek a levelek, mert kifejezetten városléptékű levelek, amelyekben Jézus világosan felfedi a városok forrásainak problémáit, és leleplezi, hogy a gyülekezetekben ugyanaz hogyan üti fel a fejét, illetve hogy mik a megoldások ezekre a mérgezésekre:

Pergamon városa és gyülekezete (Jelenések 2:12-17)

A város a nevét a pergamenről kapta, amelyet a papír helyett használtak, és a könyveket akkor helyettesítő tekercsek alapanyaga volt.

A története és város nevének hatása a városra: ebben a városban épült fel az ókori világ egyik legnagyobb könyvtára 200.000-res papirusz-tekercs gyűjteménnyel. Csak a világhírű alexandriai könyvtár volt ehhez hasonló. A város lakói nagyon műveltek, olvasottak és ebből fakadóan sokszínűen gondolkodók és okoskodók voltak.

Jézus válasza erre: úgy mutatkozik be, mint akinél a „kétélű éles kard” van, ami Isten Igéjét jelenti, egy könyvet a 200.000 közül, amelyben az Igazság és az Élet van.

A város történetének megjelenése a gyülekezetben – szellemi hatás: „Vannak nálad olyanok, akik Bálám tanítását tartják.” – Bálám tanítása a szünkretizmus volt, vagyis a vallások és filozófiák okoskodó összekegyítése. Mindenholnan egy kicsit, a határokat elmoszuk és a saját eszünk alapján létrehozunk egy elegyet. Ez a tudományoskodás negatív hatást gyakorolt a gyülekezet életére is, amelyre a megoldást Jézus úgy fogalmazza meg: „harcolok ellened számnak kardjával” Vagyis az emberi okoskodás egyetlen ellenszere Isten Igéje, egy könyv a 200.000-ból, egy igazság a sokezerből, és az emberi bölcsességről való lemondás Isten igazságáért.

Szárdisz városa és gyülekezete (Jelenések 3:1-6)

A város nevének jelentése: túlélő, megmenekülő.

A története és város nevének hatása a városra: Stratégiailag nagyon fontos, gazdag és rangos város volt, Lydia tartomány fővárosa. A város egy kb. 500 m magas sziklaoromzatra épült, ezért bevehetetlen erőd volt, minden ostromot túlélte. Kétszer azonban (Kr.e. 546-ban és 216-ban) megtörtént, hogy az ostromlók éjjel felmásztak egy sziklarepedésben, kinyitották a kapukat és harc nélkül elfoglalták a várost, mert az őrkök egy hamis biztonságtudatban azt hitték, hogy úgyis megúsznak minden ostromot, és őrködés helyett felelőtlenül aludtak. Kr.u. 17-ben egy földrengés elpusztította a várost. Miután újjáépítették régi hírnevét és rangját nem tudta visszazerezni, már csak árnyéka volt egykori önmagának. A múltjukból éltek, de a jelenben már nem sokat tudtak felmutatni szinte semmit a múlt dicsőségéből. A városban mindenki tudta, hogy a bevehetetlen erődöt csak akkor tudták elfoglalni, amikor az őrkök aludtak.

A város történetének megjelenése a gyülekezetben – szellemi hatás: Ébredj fel, ébreszd az alvókat – a gyülekezet is egy hamis biztonságtudatba került és a szellemi alvás állapotában voltak.

A másik gyülekezeti probléma: „az a neved (=híred), hogy élsz, pedig halott vagy. Vagyis csak a múltadból élsz. Ahogyan a városra, úgy a gyülekezetre is ez lett jellemző. A múltból éltek, nem a jelen cselekedeteiből. Ez egy szellemi hatás.

Laodicea városa és gyülekezete (Jelenések 3:14-22)

A város nevének jelentése: népítélet.

A története és város nevének hatása a városra: A várost olyan helyen alapították és építették fel, ahol nem volt forrás. Ez az ókorban nagy felelőtlenségnek számított, de a város alapítói annyira gazdagok voltak és annyira bíztak saját magukban, hogy úgy ítéleték meg (népítélet), hogy ez sem probléma, megoldják ezt a

helyzetet is. Laodicea Hierapolisz és Kolossé között feküdt. Hierapoliszban forró gyógyvíz fakadt, Koloséban pedig friss, hideg ivóvíz. Építettek mindkét városból egy-egy 10 km-es vízvezetékot, hogy elszállítsák Laodiceába az ivóvizet és a gyógyvizet. Csakhogy a 10 km alatt a forró víz kihűlt és langyos lett, a hideg víz pedig felmelegedett, és szintén langyossá lett, így aztán mire a víz Laodiceába elért, sem a gyógyításra, sem a szomjúság oltására nem volt már alkalmas. Miért? Mert messze építkeztek a forrástól.

Ezen kívül Laodicea Nagyon gazdag és rangos város volt, de Kr.e. 60-ban elpusztította egy földrengés. Amikor a császár felajánlotta, hogy pénzügyi segítséget ad a város újjáépítéséhez, a város vezetői ezt visszautasították, mondván hogy van nekik elég pénzük, nem szorulnak a császár segítségére. A gazdagságuk tehát hihetetlen önteltséggel párosult. Híres ruhaipara volt a városnak, Laodicea volt az ókori közel-Kelet Párizsa, a divat akkori fővárosa, valamint itt működött a leghíresebb kórház is, ahol egy akkor nagyon általános szembetegséget egyedül gyógyítani tudtak.

A város történetének megjelenése a gyülekezetben – szellemi hatás: Jézus azt mondja a város lakóinak illetve a gyülekezetnek: „nem vagy sem hideg, sem forró, hanem langyos vagy, ezért kiköplek, mert használhatatlanná lettél számomra.” Ez a város fizikai problémájának a szellemi megvalósulása. Az itt élők nem kötelezték el magukat sem arra, hogy a városukat a fizikai forrásra építsék, sem arra, hogy Jézus Krisztusra, az élő víz forrására építkezzenek. Megelégedtek a vezetékes vízzel, a távolsági kereszténységgel, a víztározókba gyűjtött állott és langyos vízzel. Ez a szellemi közömbösség képe, amely egy szellemi állapot. Ezen kívül Jézus így jellemzi az itteni embereket: lelkiileg szegények vagytok – holott fizikailag nagyon gazdagok voltak, kilátszik a feneketek a rongyaitokból – holott fizikai szinten a divat fővárosa volt Laodicea, szellemi vakságban éltek – holott szemkórházuk volt. A város története és fizikai állapota teljes mértékben meghatározta a benne élők szellemi állapotát.

Mi ebből a tanulság a számunkra? Hogy érdemes utánajárnunk és egy szellemi feltérképezést elvégeznünk a saját városunkkal kapcsolatban, mert ez segítségül lehet a közbenjáró és missziós szolgálatunk végzésében. Nem szeretném ezt a területet túlhangsúlyozni, de a bibliai példák és alapelvek miatt mellőznünk sem szabad. Meg kell találnunk a saját városunk forrását mérgező tényezőket, hogy a sót a megfelelő helyre tudjuk beszórni. Miskolc városának szellemi forrásait például az ateista-materialista gondolkodás, az okkultizmus, a kilátástalanság, a depresszió, valamint a drog és alkohol mérgezi a legerőteljesebben. Ennek okait megtaláljuk a város történetében, a kommunista múltjában, a munkanélküliségben és a jelenleg is zajló szellemi folyamatokban. Nekünk tehát ezeken a területeken kell megerősített erődítményeket építenünk a közbenjáró imádságainkkal és a missziómunkánkkal.

És ezzel vissza is tértünk Elizeus történetéhez, amelyből egy nagyon lényeges igazságot kell megtanulnunk. Fizikai és szellemi törvény, hogy a mérgező, rossz forrás terméketlenné teszi azt a földet, amely belőle táplálkozik, és ahogy az igében olvastuk is, ez végső soron mindig halált fog hozni. Ahol baj van a forrással, ott teljesen hiábavaló gazdag és egészséges gyümölcsstermést várni – és megfordítva, ha elmarad a gyümölcsstermés, az gyakran a források megfertőződöttségét jelenti. A terméketlenségből és a halálból való kiút tehát a források meggyógyítása. És nézzük meg, mit tesz itt Elizeus, hogyan gyógyítja meg a város forrását: edényt kér, egy edényben sót visz a forráshoz, és azt beleszórja a forrásba, amitől meggyógyul a víz.

Ez megint egy hatalmas próféta kép! Mert a bibliai szimbolikában mit jelent a só? Minek a szimbóluma? Az újonnan született, krisztusi embereké! Lapozzunk a **Máté 5,13-hoz**, mit mond ott Jézus? TI VAGYTOK A FÖLD SÓJA! A tanítványok, a Jézus Krisztus megváltott népe a föld sója! Nekik kell bekerülniük a város szellemi forrásába, hogy megtörjön a terméketlenség és a halál hatalma a város fölött! Isten közösségekben és városokban gondolkodik, és a városokat a keresztények tudják megváltoztatni! Egy edényre való só – ezt hívják az újszövetségben gyülekezetnek! Jegyezzétek meg: egy közösség, egy város szellemi forrását vagy a Sátán fogja a kezében tartani, és akkor ez a forrás mérgezett lesz, és halált hoz a városra, vagy az Isten fogja a gyülekezeteken és a hívőkön keresztül a kezében tartani, és akkor ez gyógyulást hoz a városra! És ahogyan Elizeus beleszórta a sót a várost tápláló forrásba, úgy helyezi bele Isten a gyülekezeteket, a hívőket a városok szellemi epicentrumaiba. A sónak nem a sótartóban van a helye, hanem a várost tápláló szellemi forrásokban van a helye! Mit jelent mindez? Hogy az adott városban minden egyes erőteljes szellemi hatást gyakorló stratégiai helyet meg kell sózni keresztényekkel, közbenjáró imádsággal, szellemi harccal, az evangélium hirdetésével és a Szentlélek működésének felszabadításával! Meg kell találni a várost tápláló

forrásokot, és ott kell a sőtartalmunkat beletölteni a városba, hogy a város szellemi légköre megváltozzon és meggyógyuljon. Vagyis ha egy városban a drog vagy az alkohol mérgezi a forrásokot, akkor a keresztényeknek és a gyülekezeteknek egységben összehangolt imaalkalmakat, böjtöléseket kell tartani az alkoholizmus és a drog mögött álló sátáni erők ellen. Ezzel párhuzamosan be kell menni az iskolákba prevenciók előadásokat tartani, a missziós irányokat pedig úgy kell kialakítani, hogy el tudják érni a drogos vagy alkoholisták embereket. A kocsmák előtt kell evangélizálni, a gyülekezeteket pedig fel kell készíteni az ilyen emberek befogadására. Ha egy városban a paráznaság és a válások mérgezik a forrásokot, akkor a családgondozásra kell a hangsúlyt tenni, szexuális előadásokat kell szervezni, házasság-gondozó szolgálatokat kell felépíteni, a csonka családokat kell felkarolni. Ha a mammon imádata tart fogva egy várost, akkor a helyes pénzkezelésről kell tanítani, üzletembereknek szóló szemináriumokat kell szervezni, karitatív munkákat kell beindítani, amiket támogathatnak az emberek. De a legfontosabb, hogy egy város gyógyulásához sóra, azaz gyülekezetekre és erőteljes, érett, szolgáló keresztényekre van szükség! És meg kell hódítani a forrásokot! A kereszténységnek nem egy periférikus tényezőnek kell lennie egy város közösségében, hanem imádkozni és dolgozni kell a közélet meghódításáért, az iskolák, a városvezetés megszőzásaért, hogy térjenek meg olyan emberek, akiknek van hatalmuk és jogkörük mélyebb változásokat lemenedzselni egy-egy város életében: tanárok, orvosok, ügyvédek, politikusok, újságírók és vállalatvezetők. Mert egy-egy ilyen ember megtérésén keresztül jelentősen megnővelhető egy város forrásának sőtartalma! És meggyőződésem, hogy ahogyan Isten a bibliai időkben meg tudta tenni, hogy egy egész város megtért, úgy ma is meg tudja tenni, nem csak távoli országokban, hanem a mi hazánkban is.

Vannak, akik nem hisznek a városi léptékű ébredésekben. Sajnos az ilyen keresztények a bibliai kijelentésekkel kerülnek szembe. Lapozzunk a **Jónás 3. részéhez**:

Az ÚR igéje másodszor is szólt Jónáshoz: Indulj, menj Ninivébe, a nagy városba, és hirdesd ott azt az üzenetet, amelyet én mondok neked! Jónás elindult, és elment Ninivébe az ÚR szava szerint. Ninive pedig nagy városa volt Istennek: három nap kellett a bejárásához. Elindult tehát Jónás befelé a városba egynapi járásra, és ezt hirdette: Még negyven nap és elpusztul Ninive! Ninive lakosai azonban hittek Istennek, böjtöt hirdettek, és zsákruhát öltött a város aprajánagyja. Amikor ez a hír eljutott Ninive királyához, fölkelte trónjáról, levetette magáról dísruháját, zsákruhát öltött magára, és hamuba ült. Azután kihirdették Ninivében a király és a főurak rendeletére a következőket: Az emberek és állatok, a szarvasmarhák és juhok semmit meg ne kóstoljanak, ne legeljenek, vizet se igyanak! Öltösz zsákruhát ember és állat, kiáltanak teljes erővel Istenhez, és térjen meg mindenki a rossz útról, és hagyjon fel erőszakos tetteivel! Ki tudja, talán felénk fordul, és megszőn az Isten, lelohad lángoló haragja, és nem veszünk el! Amikor Isten látta, amit tettek, és hogy megtértek a rossz útról, megbánta Isten, hogy veszedelemben akarta dönteni őket, és nem tette meg.

Íme, egy világváros megtérése gyakorlatilag egyetlen nap alatt, egyetlen prófétikus igehirdetés hatására! És itt nem egy faluközösségről volt szó, hanem a Jónás 4:11 szerint minimum 120.000 emberről, akik nem tudtak különbséget tenni a jobb és bal kezük között. Ha azoknak a bibliamagyarázóknak van igazuk, akik ezen a kisgyerekeket értik, akkor Ninive lakossága közel 1,000.000 fő lehetett! Az Isten igéjének hirdetése azonban még egy egymillió fővárost is megtérésre tud indítani és meg tud gyógyítani akár egyetlen egymondatos prédikáció hatására is! Ninive a legnagyobb bibliai példája annak, hogy Isten városokban gondolkodik, ha a misszióról van szó. Ugyanezt az alapelvet olvassuk az Újszővetségben is. Amikor Jézus elkezd beszélgetni a samáriai asszonnal, és bemutatkozik előtte mint Megváltó, akkor a **János 4,28-30-ban** ezt olvassuk:

Az asszony otthagyta korsóját, elment a városba, és szólt az embereknek: „Jöjjetek, lássátok azt az embert, aki megmondott nekem mindent, amit tettem: vajon nem ez-e a Krisztus?” Erre azok elindultak a városból, és kimentek hozzá.

Egyetlen asszony az egész várost fellármázta az evangéliummal, és egy városnyi ember ment ennek az asszonnak a bizonyágtételére Jézushoz.

Ha végiglapozzuk az Apostolok Cselekedeteit, ott is ugyanezzel az alapelvvel találkozunk. Isten mindig városi léptékű misszióban gondolkodik. Isten kulcsemberei, az apostolok, az evangélisták is városokban gondolkodtak, városok felé szolgáltak az evangéliummal, városi szintű hatásokat értek el, és az első gyülekezetek sem felekezeti, hanem városi gyülekezetek voltak. Lapozzuk át nagy vonalakban az Apostolok Cselekedeteit ennek az igazolására:

ApCsel. 8,5-8 – Samária városa (gyülekezet alapult Fülöp szolgálata nyomán)

Fülöp lement Samária városába, és ott hirdette nekik a Krisztust. A sokaság egy szívvel és egy lélekkel figyelt arra, amit Fülöp mondott, mivel hallották és látták azokat a jeleket, amelyeket tett. A tisztátalan lelkek ugyanis sok megszállottból hangosan kiáltozva kimentek, sok béna és sánta is meggyógyult, és nagy öröm volt abban a városban.

ApCsel. 13,44 - Antiókhia (gyülekezet alapult)

A következő szombaton azután majdnem az egész város összegyűlt, hogy hallgassa az Úr igéjét.

ApCsel. 14,4 – Ikónum (gyülekezet alapult)

A város népe azonban meghasonlott, és némelyek a zsidókkal, mások meg az apostolokkal tartottak.

ApCsel. 14,21 - Derbe (gyülekezet alapult, ebből származott Gájus, Pál munkatársa)

Miután hirdették az evangéliumot ebben a városban, és sokakat tanítvánnyá tettek, visszatértek Lisztrába, Ikóniumba és Antiókhiaiba.

ApCsel. 16,20 - Filippi (gyülekezet alapult)

Azután az előjárók elé vezették őket, és ezt mondták: „Ezek az emberek felforgatták városunkat.

ApCsel. 17,6 – Thesszalónika (gyülekezet alapult)

Amikor nem találták ott őket, Jázont néhány testvérrel együtt a város előjárói elé hurcolták, és így kiáltoztak: „Ezek, akik az egész világot felforgatták, itt is megjelentek.

ApCsel. 17,19 – Athén (egy kis házi gyülekezet alapult Dienes, Damaris vezetésével)

Ekkor megfogták, az Areopágosra vitték, és megkérdezték tőle: „Megtudhatjuk-e, mi az az új tanítás, amelyet hirdetsz? (A város központjában prédikált) 34. vers: Néhány férfi azonban csatlakozott hozzá, és hívővé lett: közöttük az areopágita Dioniziosz is, egy Damarisz nevű asszony, és velük együtt mások.

ApCsel. 18,8-10 - Korintus (gyülekezet alapult)

Kriszpusz, a zsinagógai előjáró pedig hitt az Úrban egész háza népével együtt; és a korinthusiak közül, akik hallgatták őt, szintén sokan hittek és megkeresztelkedtek. Az Úr egy éjjel látomásban ezt mondta Pálnak: „Ne félj, hanem szólj, és ne hallgass: mert én veled vagyok, és senki sem fog rád támadni és ártani neked, mert nekem sok népem van ebben a városban.”

ApCsel. 19,23.26.29. - Efézus (gyülekezet alapult)

Abban az időben nem csekély zavargás támadt az Úr útja miatt... De látjátok, és halljátok, hogy nemcsak Efézusban, hanem szinte az egész Ázsiában nagy tömeget nyert meg és vezetett félre ez a Pál, aki azt mondja, hogy amiket emberkéz alkot, azok nem istenek... zűrzavar kiterjedt az egész városra.

Bárhová lapozunk az ApCselben, mindenütt azt látjuk, hogy az evangélium hirdetése városi léptékű következményekkel járt. A városok felbolydultak, megzavarodtak, vagy éppen megtértek. De az bizonyos,

hogy Jézus Krisztus evangéliuma nem egy marginális, jelentéktelen apróhirdetés volt a legkisebb példányszámú városi lap legeldugottabb oldalán, hanem a címdalán volt vezércikként! Amikor a magas sótartalmú apostolok és evangélisták megérkeztek egy-egy városba, ott mindig városi szintű következményekkel kellett számolni! Itt az ideje megváltoztatni azt a kommunizmus idején belénk rögződött szűklátókörű és hitetlen szemléletet, hogy mi csak egy társadalmilag közömbös és jelentéktelen szubkultúra vagyunk a közösség periferiáján! Amelyik gyülekezet nem reformálja meg a gondolkodásmódját, az tényleg az is marad. De akkor olyan lesz, mint az a só, amelyet nem használnak fel, és ezért kidobják. Ha a só nem kerül be a város forrásába, hogy meggyógyítsa azt, akkor az ilyen gyülekezeteket Isten magukra hagyja, tölteleknek jók lesznek, és Isten keres és elhív magának új embereket, új gyülekezeteket, akár új egyházakat, akiken keresztül be tudja végezni a városok meggyógyítását és a benne élő emberek megmentését!

HOGYAN TUDJUK MEGSÓZNI A VÁROS FORRÁSÁT?

Vagyis hogyan tudjuk a város szellemi állapotát megfordítani? Ez lesz az utolsó témánk a stratégiai gondolkodásmóddal kapcsolatosan. Lapozzuk fel a **Józsué 5:14-6:20** részét, ahol ugyanarról a városról van szó, amelynek forrását Elizeus meggyógyította, megint Jerikó, bár időben ez történt hamarabb. Jerikó bevételének ebben a leírásában egy város szellemi bevételének prófétikus képét és stratégiai tervét ismerhetjük meg részleteiben:

Amikor Józsué Jerikónál volt, föltekintett, és látta, hogy egy férfi áll előtte, kivont karddal a kezében. Odament hozzá Józsué, és megkérdezte tőle: Közénk tartozol, vagy ellenségeinkhez? Az pedig így felelt: Nem, hanem az ÚR seregének a vezére vagyok. Most jöttem. Ekkor Józsué arccal a földre borult előtte, és ezt mondta neki: Mit akar mondani szolgájának az én Uram? Az ÚR seregének a vezére ezt felelte Józsuének: Oldd le sarudat a lábadról, mert szent az a hely, ahol állsz. Józsué pedig úgy tett. Jerikó olyan alaposan be volt zárva Izráel fiai miatt, hogy se ki, se be nem mehetett senki. Ekkor azt mondta az ÚR Józsuének: Lásd! A kezedbe adom Jerikót és királyát vitéz harcosaival együtt. Vegyétek hát körül a várost, valamennyi harcos kerülje meg egyszer a várost. Így tégy hat napon át! Hét pap vigyen hét kosszarvból készült kürtöt a láda előtt. A hetedik napon hétszer kerüljétek meg a várost, és a papok fújják meg a kürtöket. És ha majd hosszan fújják a kosszarvakat, ti pedig meghalljátok a kürt szavát, hatalmas harci kiáltásban törjön ki az egész nép. Akkor le fog omlani a város kőfala, és a nép bevonulhat, mindenki egyenest előre. Józsué, Nún fia tehát hívatta a papokat, és így szólt hozzájuk: Vegyétek föl a szövetség ládáját, hét pap pedig vigyen hét kosszarvból készült kürtöt az ÚR ládája előtt. A népnek pedig ezt mondta: Vonuljatok föl, vegyétek körül a várost, és a fegyveresek vonuljanak az ÚR ládája előtt. És úgy történt, ahogyan Józsué megmondta a népnek. A hét pap, aki a hét kosszarvból készült kürtöt vitte, az ÚR előtt vonult, és fújta a kürtöket. Az ÚR szövetségládája pedig utánuk haladt. A fegyveresek a kürtöket fúvó papok előtt haladtak, az utóvéd meg a láda után ment, és folyton fújták a kürtöket. A népnek ezt parancsolta Józsué: Ne kiáltatok, a hangotokat se lehessen hallani, és egy szó se jöjjön ki a szátokból addig, amíg azt nem mondom nektek, hogy törjete ki harci kiáltásban. Körülvitette tehát az ÚR ládáját, megkerülve egyszer a várost. Azután visszatértek a táborba, és a táborban töltötték az éjszakát. Másnap korán reggel fölkelte Józsué, a papok pedig fölvetették az ÚR ládáját. A hét pap, aki a hét kosszarvból készült kürtöt vitte, az ÚR ládája előtt ment, és folyton fújta a kürtöket. A fegyveresek előttük haladtak, az utóvéd pedig követte az ÚR ládáját. Folyton fújták a kürtöket. A második napon is megkerülték egyszer a várost, azután visszatértek a táborba. Így cselekedtek hat napon át. Történt pedig a hetedik napon, hogy hajnalhasadtával fölkeltek, és az addigi szokás szerint megkerülték a várost, de hétszer. Csak ezen a napon kerülték meg hétszer a várost. Amikor hetedszer fújták meg a papok a kürtöket, ezt mondta Józsué a népnek: Kiáltozzatok, mert nektek adja az ÚR a várost. Átok terhe alatt ki kell irtani a várost, az ÚR az mindenestül! Csak a parázna Ráháb maradjon életben mindazokkal együtt, akik a házában vannak, mert elrejtette a követeket, akiket kiküldtünk. Hozzá ne nyúljatok a kiirtandókhoz, különben rátok száll az átok; el ne vegyetek semmit a kiirtandókból, mert felidézitek az átkot Izráel táborára, és szerencsétlenségbe döntitek! Az összes ezüstöt és aranyat meg a réz- és vastárgyakat az ÚRnak szenteljétek, azok az ÚR kincstárába kerüljenek.

Ekkor kiáltozni kezdett a nép, és megfűjták a kürtöket. És amikor meghallotta a nép a kürt szavát, hatalmas harci kiáltásban tört ki, és a kőfal leomlott. A nép pedig bevonult a városba, mindenki egyenest előre, és elfoglalták a várost.

Ebből a történetből egy város szellemi bevételének öt lépését tanulhatjuk meg.

1. A Jerikó bevételére vonatkozó konkrét vezetés (5:13-6:2)

Vannak bibliai alapelvek, amelyek a szellemi élet valamennyi aspektusát alapjaiban meghatározzák, de hogy azokat hogyan kell konkrétan megvalósítani, azt a Szentlélek fogja megmutatni minden gyülekezetnek és városnak. A gyülekezeteket mindig megkíséríti az, hogy másutt bevált módszereket kezdjenek el másolni ahelyett, hogy átvinnék Istentől a saját konkrét harcukra vonatkozó speciális iránymutatást. Lemásolni mindig könnyebb valamit, mint megtervezni és megépíteni, de egyáltalán nem biztos az, hogy ha valahol a városi sportcsarnokban megrendezett dicsőítések hoztak áttörést, akkor mindenütt ugyanezt kell csinálni, vagy ha egy helyen a gyerekmunkán keresztül sikerült városi szintű ébredési hullámot beindítani, akkor minden gyülekezetben a gyerekmunkások számát kell megsokszorozni.

Ebben a történetben Józsué találkozott a Seregek Urával, akit ugyan elsőre fel sem ismert, de miután megtörtént a beazonosítás, teljes mértékben alárendelte magát a kapott mennyei utasításoknak. Emberileg nézve Jerikót is sokféleképpen be lehetett volna venni. Lehetett volna választani a közvetlen ostrom, a kiéheztetés, a források megmérgezése, betegséget okozó hullák bedobálása és még számtalan az ókorban elterjedt ostromlási módszer közül, de a Seregek Ura itt egy nagyon konkrét, világos, és meglehetősen szokatlan haditervet adott át Józsuénak. És csak mellékesen jegyzem meg itt, hogy a Seregek Ura a haditervet Józsuénak, a vezetőnek adta, és nem a néppel szavaztatta meg! Isten mindig a vezetővel tárgyal, ha stratégiai dolgokat közöl a népével. Tehát a vezetőnek, a vezetőségeknek mindig fel kell ismernie azt, ha a Seregek Ura megjelenik, és átadja a konkrét haditerveket, mert emberi erővel és elképzelések alapján lehetséges ugyan, de mindig kétséges a győzelem, viszont ha Isten maga készít nekünk egy stratégiai tervet a város elfoglalására, és mi azt be is tartjuk, akkor Isten népe megállíthatatlan erővé lesz és a város falai le fognak omlani! Elhiszitek ezt?

Hogyan és kiknek ad Isten ilyen mennyből való győztes stratégiai tervet?

Először is azoknak adja, akik amúgy is harcolnak, és foglalják el az Ígéret Földjét. A stratégiai tervet nem az otthon maradt és a harcokat nem vállaló földműveseknek adta Isten, hanem a célpont előtt álló, felfegyverkezett hadsereg vezetőjének! Tehát egy város bevételéhez hadsereg kell, nem pipogya szedett-vetett csürhe. Azért mondom ezt, mert sok gyülekezet inkább ilyen, mint egy jól szervezett, felkészített, felfegyverzett és harcra tüzelt hadsereg!

Másodszor jól működő vezetés és tekintélyi rend kell hozzá. Erre azért van szükség, mert ahogy mondtam az előbb, Isten a vezetővel tárgyal. Bárhol is nyitjuk ki a Bibliát, ez egyébként mindenütt így van. És sehol nem olvasunk olyat, hogy a vezető közli Isten stratégiai tervét, a nép szavaz, és ha a vezető megkapja a 50%+1 szavazatot, esetleg a 75-80%-ot, akkor hajlandók lesznek majd harcolni is. Arra van bibliai példa, hogy a vezető által kihirdetett isteni utasításokat nem követte a nép – de annak mindig bukás, vereség és átok lett a következménye. Isten tehát adná a stratégiai tervét, de ehhez vezetőség és működő tekintélyi rend kell a gyülekezetbe.

Harmadszor fel kell ismerni azt, amikor a Seregek Ura meglátogatja a harcra készülő hadsereget. Ez nem mindig egyértelmű, hiszen Józsué sem volt biztos elsőre, hogy kit is lát. Inkább megbizonyosodott róla. De mihelyt megbizonyosodik, attól kezdve már nem vitázik, nem hozza a saját javaslatait, hanem engedelmeskedik. Ahogyan a római százados is elmondta: tudta, hogy működik egy olyan hadsereg, amely meg szokta nyerni a csatákat. A parancsnokok kiadják a parancsokat, mindenki alárendeli magát a felette álló hatalomnak, és egyszerűen engedelmeskedik.

Nagyon fontos felismerni a Szentlélek hangját, Isten vezetését, nagyon lényeges, hogy meg tudjuk különböztetni a hamis- vagy divatprófétát Isten valódi prófétáitól, és nagyon lényeges, hogy a kapott és megértett utasításokat pontosan hajtsuk is végre.

2. A harcosok járnak körül a várost hét napon át – ez a közbenJÁRÁS.

Minden város és szellemi erődítmény elfoglalása ezzel kezdődik! Isten népének meg kell tanulnia a közbenJÁRÁST! Ez szellemi értelemben a közbenjáró imaszolgálat kialakítását, a böjtöléseket, virrasztásokat és a szolgálatok mögött álló imaháttér felépítését jelenti.

A hét a Bibliában a teljesség száma, tehát szellemi értelemben a hét napi közbenjárás azt jelenti, hogy addig kell csinálni, amíg le nem omlanak a falak. És nagyon jellemző az is, ami Józsué harcában is történt, hogy általában egy hosszabb, kitartó közbenjárás (itt hat napon át egyszer) és egy intenzívebb szakasz (egy nap hétszer) hozza el a város bevételét. Egy város szellemi meghódításához is kitartó közbenjáró imádság és a Seregek Urának vezetése szerinti intenzív szakasz szükséges.

Mivel a közbenjáró imádkozásról és szellemi harcról lesznek tanítások, itt csak egy nagyon fontos igét szeretnék idézni a **Jeremiás 29,7-ből**:

Fáradozzatok annak a városnak békességén, ahová fogságba vitettelek benneteket, és imádkozzatok érte az ÚRhoz, mert annak békességétől függ a ti békességetek is!

A hívők közbenjáró imádsága alapvetően meghatározza egy város szellemi légkörét. A városért elmondott közbenjáró imádságok a város forrásába való folyamatos sószórás! Ha ezt mi nem tesszük, nem lesz béke a városban, ha tesszük, akkor nem csak a magunk életébe, hanem a város légkörébe is a békeséget és a pozitív, krisztusi folyamatokat tudjuk hit által belevinni.

A közbenjárás azonban nem csupán az imádkozásban merül ki, hanem közbenjárás Jézus képviselése is az életünk által a város közösségében. Közbenjárás az is, amikor valaki Isten Fiaként él és dolgozik a városban, és képviseli Isten akaratát, szavát, gondolkodásmódját és tetteit az életvitelében. Ebből mindig áldások fakadnak fel, amelyek elkezdik kiegyensúlyozni a bűn által felszabaduló átkokat egy város közösségében. Lapozzunk most a **Példabeszédek 11,11-hez**, ahonnan egy másik nagyon fontos igeverset tanulhatunk meg:

A becsületesek áldása építi a várost, de a bűnösök szája romlásba dönti.

Közvetlenül ez is a közbenjáró imádkozással összefüggő ige, hiszen a mondat második feléből kiderül, hogy az áldás konkrétan az áldás-mondásra vonatkozik, de természetesen az életvitelből felszabaduló áldások is sóként hatnak és gyógyítják a város szellemi forrásait.

3. Megfújni a kürtöt = evangéliumhirdetés

A hét napos közbenjárás tulajdonképpen a végső győzelem előkészítése és felépítése volt, amit aztán a kürtök megfújása hozott el. Nagyon fontos megértenünk, hogy egy város bevétele mindig két szinten dől el. Az egyik az imádkozás és a szellemi harc szintje, egészen egyszerűen csak akkora területet tudunk fizikailag is meghódítani, amekkorát szellemben, imádság által meghódítottunk, annyi embert tudunk elérni, amennyiért kitartóan és intenzíven könyörögtünk és böjtöltünk, akiket a közbenjáró imádság által kiszedtünk a sátáni szellemi erők fogságából. Ez az egyik alapelv. A másik viszont, hogy azt a területet, amelyet imádságban meghódítottunk, fizikailag is meg kell hódítanunk, vagyis csak akkora mértékben tudunk győzelmet elérni, amekkorá mértékű az evangélizációs tevékenységünk. A kürtök megfújása ugyanis az evangélizációt jelenti. Vagyis az a gyülekezet, amely havonta egyszer tart a gyülekezeti épületben egy evangélizációs alkalmat, soha nem fog olyan mértékű győzelmet elérni, mint amelyik minden nap kint van az utcákon, ott van a kocsmák előtt, benn van a programjaival és klubjaival az iskolákban és az ifjúsági közösségekben, filmklubokat tart, baba-mama foglalkozásokat, nyugdíjas klubot, kirándulásokat szervez, szociális munkát végez – vagyis teszi a dolgát, és ahol csak tudja, eléri és megszólítja az embereket.

Minden gyülekezetben van egy programnaptár és költségvetés, havi vagy éves lebontásban. Nézzétek meg, mekkora részt kap ebben a kettőben a gyülekezet önmagát kiszolgáló, befelé irányuló szolgálata, és mennyit a kifelé irányuló missziós munkája. Ha egy gyülekezet kiadásainak 70-80%-a a saját fenntartására megy el, és a heti programjaiban nincs vagy alig van rendszeres missziós munka, az a gyülekezet nem fog szellemi falakat leomlasztani és városokat elfoglalni! Ez bibliai és tapasztalati tény. A győzelemhez ugyanis kürtöt kell fújni! De ez nem egy-két alkalmanként felhangzó rekedt szólót jelent, hanem mit olvastunk Józsuénál: mindenki fújta a kürtjeit, mindenki ordított, ahogy a torkán kifért, és amikor ezek és tízezrek szájából tör ki a győzelmi kiáltás, akkor nincs az a kőfal, amelyik nem omlik le! Majd ha ezek fogják hirdetni az evangéliumot, iskolákban, munkahelyeken, rokonságokban, utcákon, nem csak egy-két lelkes vagy meghívott profi evangélista az ezek helyett, akkor eljön a város meghódításának ideje! Értitek? Nem arra volt szükség, hogy Józsué, a profi, a hadvezér üvöltözzön, hanem hogy MINDENKI ezt csinálja! Egy város meghódításához ezer és ezer evangéliumhirdető száj, program, forrás, csatorna kell, és mindent lehet használni, ami alkalmas arra, hogy Isten üzenetét kommunikáljuk. Egészen egyszerűen nem értem azokat a tradicionális keresztényeket, akik óriási energiát fektetnek bele abba, hogy elhallgattassanak kürtöket, hangszereket, csak azért, mert azok nem olyan stílusban szólnak, mint az övéké – amik egyébként általában nem is szólnak, vagy csak nyekeregnek! Értsétek meg, az ébredés soha nem akkor jön el, amikor egymást akarjuk elhallgattatni, hanem amikor mindenki kiált, ott, ahol van, úgy, ahogy ő tud, azzal a tehetséggel, eszközzel, módszerrel, hangszerrel, formával, stílussal, ami neki van! Csak szóljon a diadalkiáltás, szóljon az evangélium, mert ez kell a falak leomlásához!

4. Hit által leomlanak a falak és megkezdődhet a város átalakulása

Azt írja a **Zsidókhöz írt levél 11,30**:

Hit által omlottak le Jerikó kőfalai, miután körüljárták azokat hét napon át.

Ahol a Szentlélek vezetni tudja a saját seregét, ahol megvan a kitartó közbenjárás és ahol megszámlálhatatlan torokból és csatornán feldübörög az evangéliumhirdetés motorja, és ahol mindez HITTEL PÁROSUL, ott a város szellemi erődítményei mindig le fognak omlani! Ahol a hittel teljes emberek és gyülekezetek a közbenjárásukkal és a missziós munkájukkal elkezdik sózni a város szellemi forrásait, ott ezek a források meg fognak gyógyulni, és a meddőségből, a terméketlenségből gazdagság, gyümölcsözés és áldások folyamatai lesznek! A kulcs az Istennek való engedelmesség és megígért, emberi szemekkel még nem látható győzelmet láthatóvá tevő hit. (Erről is lesz külön tanítás.)

5. Ez mindig HEREMMEL jár együtt – sorra ki kell irtani mindent, ami a bűnhöz kötődik.

A bibliai héber nyelvnek van egy kifejezése, a HEREM, amely kiirtásra elkülönített dolgot jelent. A herem lényege az volt, hogy mindent ki kellett irtani abból, ami nem került Isten tulajdonába. Az újszövetségben ez már nem emberekre, hanem mindig a bűnre, a bűn belépési pontjaira, csatornáira, a Sátán eszközeire vonatkozik. A városok meghódítása együtt fog járni kocsák és okkult központok bezárásával, drogdírek lebukásával, maffiózók börtönbe kerülésével, korrupció és igazságtalan vezetők bukásával és lecserélésével, kizsákmányoló vállalkozások csődjével, egyszerűen a társadalom minden szegmensének folyamatos megtisztulásával. A herem azt jelenti, hogy vagy megtérsz, és Isten tulajdonába kerülsz, vagy menned kell! Mert Isten nem akar fertőző gócot őrizgetni azokban a városokban, ahol kitérít az evangélium zászlóját. Minden kaput be kell zárni a Sátán előtt, és a bűnnel szembeni harcban soha nem lehetünk humanisták, engedelkenyek és megalkuvók! Ez nagyon kemény harc, mivel emberek üdvössége a tét! Tudjátok, valahogy úgy működik ez, mint amikor Illés a Kármel hegyen bebizonyította, hogy nem a Baál, hanem az Úr az igazi Isten! Történt egy természetfeletti igazolása Isten igazságának akkor, amikor a háromszor lelocsolt fát Isten tüze azonnal lángra lobbantotta, tehát mindenki előtt nyilvánvalóvá lett, hogy ki is az igazi Isten. Azonban Illés nem elégedett meg ennyivel, nem mehetett haza, hogy most aztán jól megmutattuk mindenkinek, hanem fogott egy kardot, és ott helyben megölte az összes Baál-papot. A Sátán szolgálóinak egyszerűen nincs kegyelem! Így kell harcolnunk – még egyszer mondom, nekünk már nem az emberek ellen, hanem a bűn

ellen, és a mögöttük álló szellemi hatalmasságok ellen. Pál apostol nagyon kihangsúlyozza az **Efézus 6:12-ben**:

Mert a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak.

A városokért vívott szellemi háború azt jelenti, hogy meg kell gyógyítanunk a városok szellemi forrásait a keresztények beletöltésével, a közbenjárásukkal, az evangélium kihirdetésével, és folytatnunk kell ezt a harcot minden egyes bűntanya felszámolásával! Harcolnunk kell a hatalmak, a sötétség világának urai, a gonosz szellemi lények ellen, akik kezükben tartják az emberek sorsát, életét, és uralkodnak rajtuk, rabszolgaságban tartják őket. Nekünk nem a rabszolgaságban élőket kell legyőznünk, hanem az uraikat, hogy a rabok végre felszabadulhassanak! Erről szól a városokért vívott szellemi harc.

BEFEJEZÉSÜL szeretnék egy olyan példát megmutatni, ahol mindaz, amiről ma szó volt, megtörtént, és a szellemi erők elleni kitartó közbenjárás, a becsületes munka, a stratégiai pontok bevétele, a kulcsemberek megnyerése, az evangéliumhirdetés minden csövön és módon való nyomása meghozta egy egész város teljes átalakulását. Az ALMALONGA városáról szóló dokumentumfilmet szeretném bemutatni nektek példaképpen és bátorításképpen, hogy ami Jerikónál történt, ami Almalongában történt, az a mi városunkban is ugyanúgy megtörténhet, mert Isten akarata nem változott meg: Ő embereket akar megváltani, és társadalmakat, városokat átformálni!